

KLASSISK FREDAG

Ståle Wikshåland
swi@dagbladet.no

Splitter ny tradisjonsmusikk

PRISVINNER: Lasse Thoresen. Foto Fred Arthur Asdal

ALBUM: Nå kommer endelig Lasse Thoresens Nordisk Råds prisvinnerverk, «Vokalsekstett op. 42» på plate. Nordic Voices, som Thoresen skrev verket til, står for det musikalske, plateselskapet 2L for lyden. Men ikke nok med det. Thoresen har også lagt til et tidligere verk, «Himmelkvad op. 19», som han skrev for kvederen Berit Opheim Versto, som også synger på denne innspillingen.

Så har noen – produceren (Morten Lindberg) eller kanskje komponisten sjøl? – stokket de fire satsene i op. 42 med de seks satsene i op. 19. Det synes jeg reiser en del problemer, heller enn å tilføre verkene nye dimensjoner. Og da snakker vi om problemer av det interessante slaget, men som jeg har en fornemmelse av har oppstått litt tilfeldig underveis, og ikke er styrt av en kunstnerisk vilje på produsentplass.

FOR LA DÈT VÆRE SAGT som utgangspunkt, denne musikken av Lasse Thoresen hører til blant det mest interessante jeg har hørt av samtidsmusikk de siste åra. Thoresen har innforlivet folkemusikktradisjonen i sin egen skapende gjerning, og han har gjort det så organiske i forhold til sitt eget skapende talent at han ikke behøver å lage noe ekstra sprell eller kruseduller når han skal forene de to uttrykksverdenene. Han har utviklet et finurlig kvarttonesystem for å få skrevet ned den tonalitetsfølelsen han er på jakt etter, men det er ikke noe hokusfokus ved det. Denne musikken er ikke interessant som «kvarttone»-musikk (hva nå enn det skulle være for noe), selv om Thoresens komposisjonstekniske løsninger for å skape sin helt egen uttrykksverden er fascinerende nok.

DET VOKALE UTTRYKKET I BEGGE VERKENE er dypt festet i det folkemusikalske, samtidig som Thoresen forholder seg fritt til dette. Men etter flere gjennomhøringer av sluttproduktet, sorterer det seg liksom i to lag. Det ene er Berit Opheim Verstos vokal, noe av det mest renskarne og uttrykkssterke jeg kjenner til, der tonene bærer helt ut. Det andre blir Nordic Voices, som har nærmet seg Thoresens folkemusikalske uttrykksverden fra et annet utgangspunkt enn tradisjonsmusikken.

På en eller annen måte fører dette til at der hvor Berit Opheim Versto kommer gjennom klart og sterkt, så blir det flere hugskott og påhitt i Nordic Voices' foredrag. Akkurat hvem som har ansvar for dem, komponisten eller enkeltmedlemmene i Nordic Voices selv skal ikke jeg ha sagt noe om. Men op. 42 låter til tider maniert, og, må jeg tilføye, mer og mer maniert for hver gang jeg har hørt det framført.

Dette har ikke noe å gjøre med at Thoresen knytter an til en mer sprelsk folketonetradisjon i op. 42, enn i «Himmelkvad», som på sin side til tider er usigelig vakker. Slik gir bare utgivelsen større spennvidde, som alle vinner på.

Og samtidig skal det understrekes, at begge verkene er fruktbare eksempler på et skapende møte mellom uredde utøvere, og en komponist som vet hvilke skatt som ligger i en sterk utøvertradisjon.

Det lages ikke så mye som likner, nå til dags!

Berit Opheim Versto, Nordic Voices

Lasse Thoresen: «Vocal Sextet op. 42 & Helligkvad op. 19» (2L)

Fornyelse innenfra.

